

najwjazy bě jich morwuch, a czi, kiž hišcže dychachu, stón-
cziču, hdyž jim wón wino do ranow lijesche. Morwuch bě
i žyła dwazeczi a jedyn. Czi dobywarjo njeběchu ani fra-
njeni, khiba tón Šchpaniski, kotryž mějesche na cžole wulku
kulu naraženu.

Jan: Kač dha bě tón Šchpaniski do tych džiwich ludži
pšhišchoł?

Man: To chzemy šebi jutšje powjedacž.

Wšhitzy: O! je hižo sašo kónz?

Dwaj a dwazety wječor.

Jan: Nětko budžemy šlyšhecž, kač je tón Šchpaniski
do tych džiwich ludži pšhišchoł.

Man: Haj; ale khwilu dyrbicže na to počakacž, prjedy
je šo hišcže něšcto druhe podało, šcžož dyrbju wam prjedy
powjedacž.

Wšhitzy: Šcžo tež to?

Man: Czi džiwi běchu dwaj cžołmaj sawostajili. Robinson
džěšche, so by šebi jej wobhladał; a jako k přenjemu pšhi-
stupi, namaka we nim cžłowjeka ležo, kotryž bě i křlowymi
šchtrykami na rukomaj a nohomaj twjerdže swjasany, a sdašche
šo bóle morwy dyžli žiwy. Robinson khwatašche a pšcherěša
jeho swjaski a pošbchowasche jeho. Ale wón njemóžesche po-
stanyčž a tež niz rycžecž, ale škiwlesche jara šrudnje. Dolež
bě tón jedyn wot tych džiwich, sawoła Robinson Bjatoka,
kotryž bjes tym morwuch hromadu noschesche, so by i nim
ryčzał. Ale lědma bě Bjatok pšhišchoł a na teho džiwjeho
krucže pohladał, pšhiškoczi wón k njemu, kofchesche a maj-
kašche jeho, wołašche a šmėjesche šo, škašche a rejowasche,
šamasche ruzy a bijesche šo šam, a wołašche a cžinjesche jako